

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Middelburg, van 22 maart 2012 in zaak nr. 11/15168 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (hierna: de minister).

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 april 2011 heeft de minister voor Immigratie en Asiel de aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingetrokken. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 maart 2012, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 april 2012, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorganger.

2.2. In zijn grieven, in onderlinge samenhang gelezen, klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de minister zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat zijn asielrelaas positieve overtuigingskracht mist, nu hij geen documenten heeft overgelegd ter staving van de kern van zijn asielrelaas en zijn gestelde vertrekdatum uit Irak. Hiertoe voert hij aan dat de rechtbank eraan voorbij is gegaan dat hij documenten heeft overgelegd waaruit blijkt dat zijn vader lid van de Baath-partij is geweest en zijn broer vanwege dat lidmaatschap is gedood. Voorts voert hij aan dat de tegenwerping dat hij geen documenten ter staving van zijn gestelde vertrekdatum heeft overgelegd onbegrijpelijk is, nu de meeste asielzoekers niet kunnen staven wanneer zij uit hun land van herkomst zijn vertrokken en zijn vertrekdatum losstaat van de dood van zijn broer ná zijn vertrek.

2.2.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de desbetreffende vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die een rechtsgrond voor verlening vormen.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de desbetreffende vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag, tenzij hij aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Volgens paragraaf C14/2.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000, moet, indien zich een omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid,

onder a tot en met f, van de Vw 2000, voordoet, van de verklaringen van de desbetreffende vreemdeling een positieve overtuigingskracht uitgaan om die omstandigheid buiten beschouwing te laten en die verklaringen alsnog als aannemelijk te beschouwen.

2.2.2. De minister heeft zich in het besluit van 5 april 2011, gelezen in samenhang met het voornemen tot het nemen daarvan, op het standpunt gesteld dat de vreemdeling toerekenbaar niet de volgende documenten in de zin van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, heeft overgelegd: zijn originele nationaliteitsverklaring en identiteitsbewijs, het door hem gebruikte paspoort en de door hem gebruikte instapkaart, originele dreigbrieven en zijn militair boekje. De rechtbank heeft dit standpunt van de minister, alsmede diens standpunt dat van het asielrelaas van de vreemdeling derhalve positieve overtuigingskracht moet uitgaan, onderschreven. Hiertegen heeft de vreemdeling geen grief gericht.

2.2.3. Voorts heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat het asielrelaas van de vreemdeling positieve overtuigingskracht mist. Hieraan heeft de minister ten grondslag gelegd dat de vreemdeling geen documenten heeft overgelegd ter staving van zijn verklaring dat hij op 12 maart 2007 uit Irak is vertrokken, zodat hij het asielrelaas, dat zich vlak vóór het gestelde vertrek van de vreemdeling uit Irak zou hebben afgespeeld, niet kan beoordelen. Voorts heeft de minister aan dat standpunt ten grondslag gelegd dat de vreemdeling geen documenten heeft overgelegd ter staving van zijn verklaringen dat hij drie winkels bezat, zelf in één van deze winkels werkte en zijn vader lid van de Baath-partij was.

In beroep heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat de documenten die de vreemdeling na voormeld besluit heeft overgelegd voormelde verklaringen niet staven.

2.2.4. Uit de uitspraak van de Afdeling van 17 april 2012 in zaak nr. 201108311/1/V2 (www.raadvanstate.nl) volgt dat de minister bij de beoordeling of van het asielrelaas van een vreemdeling positieve overtuigingskracht uitgaat, de omstandigheid mag betrekken dat de desbetreffende vreemdeling geen documenten ter staving van bepaalde verklaringen heeft overgelegd, zolang hij, los van de vaststelling dat documenten ontbreken, ook een oordeel geeft over de overtuigingskracht van die verklaringen zelf.

Gelet hierop heeft de rechtbank niet onderkend dat de minister in het besluit van 5 april 2011 ter motivering van zijn standpunt dat het asielrelaas van de vreemdeling positieve overtuigingskracht mist ten onrechte heeft volstaan met de vaststelling dat de vreemdeling geen documenten ter staving van een aantal van zijn verklaringen heeft overgelegd.

Reeds hierom slaagt de grief.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, wordt, gelet op hetgeen hiervoor in 2.2.4 is overwogen, het beroep gegrond verklaard en het besluit van 5 april 2011 wegens strijd met artikel 3:46 van de Awb vernietigd.

2.4. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, van 22 maart 2012 in zaak nr. 11/15168;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de minister voor Immigratie en Asiel van 5 april 2011, kenmerk 0704-19-0484;
- V. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.311,00 (zegge: dertienhonderdelf euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. T. Hartsuiker, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

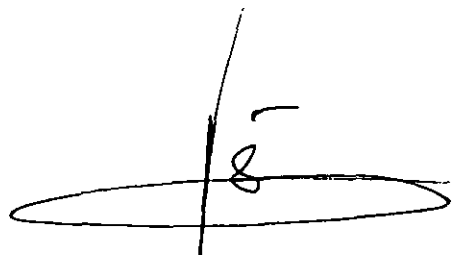
w.g. Hartsuiker
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 juli 2012

620.

Verzonden: 18 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser